

In festo penthecostes Anno .i.

Celebremus dilectissimi ho-
die spūs sancti solēnitatē to-
ta cū iocūditate celebran-
dā: dignā oīni deuotōe. **D**ulcissimū
enī quiddā in deo spūs scūs est: be-
nignitas dei: et idē ipse deus. **P**ropterea
de si celebram⁹ scōz solēnia: quāto
magis ei⁹a quo habuerūt vt sacti
essent q̄t quot fuere sancti. Si vene-
ramur sactificatos: quantomagis
ipm sactificatorē ouenit honoratis.
Hodie vtiqz festiuitas est spūs san-
cti quauisibiliter apparuit inuisibi-
lis: sic et fili⁹cū sit nihilomin⁹ inuisi-
bilis in seipso: dignatus ē exhibere
se in carne visibilē. **H**odie spūs scūs
reuelat nobis aliqd de seipso: sic añ
de p̄re et filio aliqd noueram⁹. **N**ā
p̄fecta trinitatis cognitio vica etez
na est. **N**ūc aut ex parte cognosci-
m⁹: reliqua credimus: que minime
sufficiū op̄bendere. **E**t de p̄re qui
dē noui creatōne clamātibz creatur-
is: ipse fecit nos: nō ipi nos. **I**nuisi-
bilia enī dei a creatura mūdi. p̄ ea
q̄ scā sūt: intellecta op̄ficiūtur. **A**t ve-
ro eternitatē et immutabilitatē ip-
si⁹ op̄bendere multū est a me: lucez
bitat iaccessibilē. **D**e filio aut ma-
gnū aliqd noui ei⁹ grā: scz incarna-
tōem. **N**ā generatōem ei⁹ q̄s enar-
rabit. **N**uis op̄bendat eālem geni-
tū genitoris. **I**ā de spū sancto si nō
p̄cessionē q̄ ex p̄re filioqz p̄cedit: il-
la enī mirabilis facta ē scia ex me:
o forata est: nō potero ad eā: nos-
ui tñ aliquid: videlicz p̄ inspiratōez
Duo enī sūt: vñ p̄cedat: quo. **P**ro-
cessio a p̄re et filio posuit tenebras
latibulū suū: q̄ p̄cessio ad hoies ho-
die cepit innotescere: et ē iam fide-
libz manifesta. **E**t p̄us equidē qm

sic op̄dtebat signis visibilibz inuisi-
bilis spūs suū declarabat abuerus:
nūc eius signa quo spūalia sūt: eo
magis ogra: eo magis videntē spi-
ritui sacto digna. **V**enit tūc sup bi-
scipulos in lingnis igneis vt verba
igneā loqrentur: et legē igneā lin-
gue ignee p̄dicarēt. **N**emo ogra-
tur: q̄ minime nobis illa manifesta-
tio spūs fiat. **V**nicuiqz enī dat ma-
nifestatō spūs ad utilitatē. **D**em⁹
si dicere opus est: nobis illa mani-
festatio poti⁹ q̄ aplis facta ē. **A**d
quid enī illis necessarie lingue gen-
tium: nisi ad ouersionē gētū. **F**uit
in eis alia quedā manifestatio ma-
gis ad eos p̄tinens: et hec vñ ho-
die fit in nob. **M**anifestū enī fuit i-
dutos esse v̄rute ex alto: qui de tā-
ta pusillanimitate spūs ad t̄atam
deuenerē ost̄tātia. **N**ō est iam fuge-
re nō est abscondi p̄pter metū ho-
deoz: ost̄tātius mō p̄dicant: q̄ deli-
tescerēt añ timidi. **D**em⁹ muta-
tōne illā dexterā excelsi manifeste
declarat p̄nceps aploz: p̄ q̄ qui
dē inter ancille v̄ba formido: post
modū inter p̄ncipū v̄bera fortitudo.
Abāt aut septura gaubētes a cons-
pectu oculi qm digni habiti sūt p̄-
noie ihu otumeliā pati: quē sano p̄-
us cū ducere ad oculū: solū relique-
rāt fugiētes. **N**uis dubit⁹ abuisse
spūm vel emētē: q̄ mētes eoz inuisi-
bili illustraret potētia. **I**n hūc mo-
dū etiā mō q̄ spūs opa fīm nob: testi-
moniū phibēt in nob de eo. **I**gi-
tur mādatū accepim⁹ vt declinātes
a malo faciam⁹ qd ē bonū: vito quō
admodū spūs i vtroqz adiuuat in
firmitatē nrām. **N**ā diuisiones grā-
rū sūt: idē aut spūs. **P**rop̄tea ad de-
clinādū a malo tria op̄at in nobis:
cōpūctōez: supplicatōez: remissioez.

Initium enim reuertendi ad deum
penitentia est: quā sine dubio spūs
opatur nō noster s; deus: idq; certa
ratio docet: et confirmat autoritas.
Quis enī cū ad ignē venerit alges
et fuerit calefactus dubitabit ei ab
ignemisse calore quē habere non
poteat sine illo. Sic ergo qui prius
in iniquitate erat frigidus si post
mobū feruore quobā penitētie ac-
cendatur. aliū sibi spm q suū arguit
et diiudicat non dubitet abuenisse.
Habes hoc et in euāgelio: ubi cum
loqueretur spū quē accepturi erāt
credētes in eū: ille inquit arguet
mūdū de peccato. Sed qd pdest pe-
nitere de culpa: et nō supplicare p
venia. Necesse est ut etiā hoc spūs
opetur: dulcedine quadam spei re-
plens animū p quā fiducialiter po-
stules nihil hēsitās. Visne ostendā
tibi etiā hoc opus esse spūs sancti?
Utq; dū abest ille: tale aliqd i tuo
spū nō inuenies. Deniq; ipse ē in q
clamamus abba pater: ipse qui po-
stulat p sanctis gemitib; inenarra-
bilib;. Et hec quidem in corde nro.
Quid aut in corde patris? Sicut in
nobis interpellat p nobis: ita in pa-
tre delicta donat cū ipso patre. Ad-
uocatus noster ad patrē in cordi-
bus nris: dñs noster in corde pris.
Itaq; qd postulam? idē ipse donat
qui donat vt postulem: et sic nos
erigit pia quadā fiducia: ita deum
inclinat ad nos magis pia miscdia
sua. Itaq; ut omnino scias qz remis-
sionē peccatōz spūs sanctus opat: au-
di qd aliqui audierūt apli. Accipite
spm sanctū: quozū remisistis pec-
cata remittūtur eis. Et de malo qz
tem declinādo sic. Porro ad facien-
dū bonū: quid in nobis spūs bonus
opatur? Profecto monet et mouet

et docet. Monet memoriā: rationē
docet: mouet volūtatē. In hijs e-
nim tribus tota consistit aīa. Memori-
e suggerit bona in cogitatōibus
sanctis: atq; ita ignauā nram tor-
poreq; repellit. Propterea quoties
hmodi suggestionē boni senseris in
corde tuo: da honorem deo et age
reuerentiā spiritui sancto: cuius vox
sonat in aurib; tuis. Ipse nāq; est q
loquitur iusticiā. Et i euāgelio ha-
bes: quia ille suggeret vobis omnia
quēcūq; dixero vobis. Et aduerte
quid pmiserit. Ille docebit vos oīa.
Dixerā enī qz docet ratōem. Multi
siquidē monētur ut bene faciant: s;
minime sciūt quid agēdū sit: nisi af-
fit tēnuo grā spūs sancti: et quā in-
spirat cogitat oēm doceat in opus
pferre: ne vacua in nob sit grā dei.
Sed quid? Sciētī bonū et nō faciētī:
peccatū est illi grā. Propterea nō
solum moneri et doceri: verū etiā
moueri et affici ad bonū necesse est:
ab eozq; spū qui adiuuat infirmi-
tatem nram: et p quē in cordib; no-
stris diffundit caritas: que est bo-
na volūtas. Itaq; cū sic adueniens
spūs totā polleterit aīam suggerē-
do. instruēdo. afficiēdo. loquēs sem-
per in cogitatōib; nris ut audia-
m? et nos quib loquatur in nob dñs
de? ratōem illuminās. volūtatē in-
flāmās: nō tibi videē qz totā bonūz
impleuerint disptite lingue tanq;
ignis? Itaq; in hijs trib; supi dictū
est aīam consistere totā. Smt aut dis-
pertite lingue ppter multiplices co-
gitatōes: s; eaz multiplicitas et vno
lumie veritatis: et vno caritatis fer-
uore sit tanq; ignis. Aut certe do-
mus impletio fini poti? refueē: qñ
mēsurā bonā et oferram et coagi-
tatā et superfluētē habūt in finis

nostros. Sed quoniam hec erunt: Profes-
 so cum completi fuerint dies pēthecostes.
 Felices vos qui iam intrastis
 quinquagesimam requiei et iubilium an-
 num. Fratres nostros loquor: quibus
 iam dixit spiritus ut requiescant a laboribus
 suis. Etenim hoc quod inter eius opera re-
 primus. Duo namque tempora celebramus
 fratres: quinquagesimam unum: alterum quin-
 quagesime. Illud autem passio: istud
 post resurrectionem. Illud in opun-
 ctione cordis et lamentis penitentiae:
 istud in deuotione spiritus et alleluia
 solenni. Prius quidem tempus ipsa est vi-
 ta presens: posterius vero quiete san-
 ctorum significat: que est post mortem.
 Cum autem venerit illi quinquagesime
 finis in iudicio scilicet et resurrectione:
 completis diebus pēthecostes: aderit
 plenitudo spiritus et tota replebitur do-
 minum. Plena siquidem erit omnis terra
 maiestate eius: quoniam non solum anima sed et
 ipsum corpus spirituale resurget: si tamen
 iuxta apostoli momentum dum adhuc est ani-
 male fuerit seminatum.

Sermo .ij. vii super.

Hodie dilectissimi celi distil-
 lauerunt a facie dei synagoga
 a facie dei israel: et pluuia vo-
 luntaria segregata est hereditati christi.
 Spiritus enim sanctus procedens a patre laus
 et gloriā munere sue maiestatis in apo-
 stolos superuenit: et tribuit eis carissima
 dona. Post magnificentiam enim re-
 surgentis: post gloriam ascendētis: post
 residentis sublimitatem non restabat
 nisi expectatio iustorum leticia ad-
 ueniret: et celi muneribus celestes ho-
 mines impleretur. Vide autem si non et
 sententiarum ponderet verborum ordine
 hec omnia psalmis longe antea predixit.
 Erunt inquit in die illa germen domini in
 magnificentia et gloria: et fructus
 terre sublimis: et exultatio hominum qui

saluati fuerint de israel. Germen
 domini ihesus christus solus de mundissimo
 conceptus semine: quia et in similitu-
 dine carnis peccati: non tamen in carne
 peccati: et si filius carnis ab eo non tamen
 filius prauaricationis adeo quod non fuit
 natura filius ire: sicut reliqui omnes
 qui in iniquitatibus sunt concepti. Istud
 ergo germen quod de virga pesse vi-
 rore virginis meo pullulauit in magni-
 ficentia fuit cum resurrexisset a mor-
 tuis: quod tunc domine deus meus magnifica-
 tiones vellemeter confessione et decore
 induens: amictus lumine sic vestimen-
 to. Quanta autem ascendētis gloria cum
 medius angelorum et aliarum sanctarum
 ad patrem deduceris: et triumphatrice
 palma celis inuictus susceptus ho-
 minem in ipsa diuinitatis claudis ite-
 ritate. Quis cogitet nebulae loquere
 sit fructus terre sublimis in conspectu
 ad dexteram patris: quod utique celestium
 oculos reuerberat naturarum: quod an-
 gelicus intuitus contremiscit non attin-
 git. Veniat ergo exultatio domine ihesu
 hominum qui saluati sunt de israel: apostolis tuis
 quos elegisti antequam mundi constitutione:
 veniat spiritus tuus bonorumque sortis ablueat
 et infundat virtutes: in spiritu iudicii et spiritu
 arboris dei. Eya igitur fratres cogitemus
 super nos et in nos opera trinitatis ab-
 initio mundi usque ad finem: et videamus
 quod sollicita fuerit illa maiestas cui
 administratio pater et gubernatio
 seculorum incubit: ne nos periret in
 eternum. Et potest quidem omnia fecerat:
 et sapienter omnia gubernabat: et vtra-
 rumque rerum tam potentie quam sapientie si-
 gna manifestissima tenebantur in
 creatione et conseruatione machine mu-
 dialis. Et bonitas quidem in deo es-
 rat: et bonitas multa nimis: sed late-
 bat in corde patris cumulatam quoniam su-
 per genitorem filiorum ad tempus oportuno.

Dicebat tamen dominus ego cogi-
to cogitationes pacis: ut mitteret
nobis illū qui est pax nostra qui fe-
cit utraq; vñ: ut iam daret pacem
sup pacē: pacē hñs qui longe: et pa-
cē hñs qui ppe. Verbum igitur dei in
sublimi constitutum ut ad nos descēde-
ret ppiā benignitas inuitavit: mise-
ricordia traxit: veritas qua se pmi-
serat venturū opulit: puritas vteri-
ginalis suscepit: saluaginis inte-
gritate potētia eduxit: obedientia
in oib; deduxit: paciētia armauit:
caritas verbis et miraculis manife-
stauit. Porro amplissima michi
nūc materia: et malorū meorū sup-
petit et bonorū dñi mei: ut cum co-
gitauerim vias meas: ouertā pedes
meos in testimonia sua. Illa enī bo-
na ineffabilia sūt: q̄ ut breui verbo
cūcta ocludā: nihil melius inuenire
potuit vñ nos redimeret sapientia
dei: in omī sapiētia sua. S; et mala
circūderāt nos quorū nō erat nu-
merus: q̄ peccauī iustus loquē sup
numerū arene maris. Et ppter no-
men tuū dñe ppiaberis pccō meo:
mīlū est enī. Missus est coluber tor-
tuosus a dyabolo ut venenū per au-
res mulieris in ipius mētem trāsfū-
deret: et sic refūterz in toti⁹ posteri-
tatis originē. Missus est interim an-
gel⁹ gabriel a deo ut verbū pñs per
aurē vginis in venērē et mētem ipi⁹
eructaret: ut eadē via intraret anti-
dotū: quā venenūz intrauerat. Ve-
re vidim⁹ gloriā ei⁹ gloriā quasi vñ
geniti a patre: q̄ totū paternū est
q̄d de corde pñs xp̄us attulit nob:
ut nihil i filio dei nisi dulce: nisi pacē
nū humani generis trepidatio su-
spicetur a plāta pedis: q̄ ad verti-
cem nō erat in nobis sanitas: erras-
ueram⁹ ab vtero: in vtero o damnati

anteq̄ nati: q̄ de pctō in pctō cō-
cepti. Crisostom⁹ ergo ibi primū medici-
nā apposuit: vbi p̄m⁹ vulneri pate-
bat loc⁹: et substantialit̄ vtero vginis
illapsus de spū sancto conceptus est:
ut conceptōem n̄rā mūdaret quaz
spiritus malus si nō fecerat tñ infe-
cerat: ut nō esset etiā in vtero vita
ipi⁹ ociosa dū nouē mēib; purgat
vulnus antiquū: scrutās ut dicitur q̄
ad imū putredinē virulētā. ut sa-
nitas sēpiterna succederet. Et tūc
iam opabat salutē n̄rā in medio
terre: in vtero videlicet vginis ma-
rie: que mirabili ppietate terre me-
diū appellat. Ad illā enī sic ad me-
diū. sic ad archā dei sic ad rerū cau-
sam. sic ad negociū seclorū respiciūt
et qui in celo habitāt et qui in infer-
no. et qui nos pcellerūt: et nos qui
sum⁹ et q̄ sequimur: et nati natoz et q̄
nascētur ab illis. Illi qui sūt i celo
et resartiat̄. et qui in inferno ut
eripiāt̄: qui pcellerūt ut pphete fi-
deles inueniāt̄: q̄ sequūt̄ ut glo-
rificēt̄: eo btām te dicūt oēs ge-
neratōes generix dei: dñā mūdi. re-
gina celi. Oēs inq̄ generatōes dei. Sūt
enī generatōes celi et t̄re. Pat spūz
ait ap̄lus: ex q̄ oīs pñm̄tas in celo
et in t̄ra noiat̄. Ex h̄s ḡ btām te di-
cēt oēs generatōes: q̄ omībz gene-
ratōib; vitā et glām genuisti. In te
enī angeli leticiā: iusti grām: pctō-
res veniā inueniūt in eternū. Meri-
to in te respiciūt oculi toti⁹ creatu-
re: q̄ i te p te et de te benigna ma-
nus omīpotētis q̄cqd creauerat re-
creauit. Placebit ne tibi dñe ixfu-
ut tones misivitā tuā sic dedisti cō-
ceptōem: q̄ nō solū conceptō mea in
mūda s; mors pueris. vita piculo-
sa: et post mortē restat mors. Quior
mors sc̄bas. Non solū ait conceptōem
n ij

meam s̄ et vitam meam ⁊ hoc p̄ singulos etatū gradus infantie. puericie. adolescentie. iuuetutis tibi donato: adiutens mortē resurrectionē ascensionē: et missionē spūs sancti. **Hoc** autē idē est ⁊ acceptio mea emundet tuā. vita mea istruat tuā: mors mea destruat tuā: resurrectio mea p̄cedat tuā: ascensio mea p̄paret tuā: porro spūs adiuuet infirmitatem tuā. **Sic** enī plane videbis ⁊ viā p̄ quā ambules: et cautelā qua ambules: ⁊ ad quā ābules mansionē. **In** vita mea cognosces viā tuā: ut sic ego paupertatis ⁊ obediētie. hūilitatis et patiētie. caritatis et misericordie indeclinabiles semitas tenui: sic et tu eis s̄bevestis ihs icebas nō declinās ad dexterā neq; ad sinistrā. **In** mōre autē mea dabo iusticiā meā dirūpens iugū captiuitatis tue: expugnās hostes qui sūt in via: ut viā: ut non apponāt amplius nocere tibi. **Quis** autē cōpletis reuertar ī domū meā vñ exiui: et ouib; illis q̄ in mōtib; remāserant ⁊ quas p̄pter te reliquerāt non te ducere s̄ re ⁊ portare: reddā faciē meā. **Et** ne de absētia mea vel murmures vel cōtristeris mittā tibi spm̄ paraclitū: qui tibi donet pign⁹ salutis: robur vite: scientie lumē. **Pign⁹ salutis**: ut ip̄e spūs reddat testimoniū spūi tuo. q̄ fili⁹ dei sis: qui certissima signa p̄destinationis tue corbi tuo imprimat et ostendat: qui donet leticiā in corde tuo: et de rore celi si nō otinue tñ sepissime mētē tuā impinguet. **Robur vite**: ut q̄d p̄ naturā tibi est impossibile p̄ gr̄am ei⁹ nō solum possibile s̄ et facile fiat: ita ut ī laborib; inuigilijs in fame et siti et omnib; obfuantijs. q̄ nisi formula ista dulcorentur p̄sus mors in olla

appareat. telestabilit̄ incebas sic in omnib; diuitijs. **Scientie lumen**: ut cū omnia benefeceris. te seruū mutilem putes ⁊ q̄cquid boni in te inuenieris. illi tribuas a quo omne bonū est: sine quo non parū aliquid: s̄ nichil omnino potes incipere: ne p̄ficere dicā. **Sic** ergo spūs iste in trib; istis te docebit oīa: s̄ oīa q̄ ab tuā pertinent salutē: q̄ in ip̄is est plena tab soluta p̄fectio. **Hoc** est q̄d p̄phaz istē spūs dicit. **Seminate vobis ab iusticiā**. vbi pign⁹ salutis ostenditur: mēte spem vite vbi vitale robur accipitur: illuminare vobis lumen scientie. q̄d verbis p̄p̄is subinfert. **Vñ** et spūs iste sup̄ ap̄los in igne apparuit: ap̄e lumē piter ⁊ ardorē. **Quos** enī repleuerit ⁊ spiritu feruore in veritate cognoscere facit: q̄ sola misericordia est que eos ⁊ p̄ueniet ⁊ pducit. **Multū** sibi de hac misericordia vbi q̄d cōtraxerat puer dñi cū diceret. **Misericordia ei⁹ p̄ueniet me**. **Et** misericordia tua añ oculos meos est: et misericordia tua subsequet me omnib; diebus vite mee: et qui me coronat in misericordia ⁊ miseratōnib; ⁊ de⁹ me⁹ misericordia mea. **Quaz** dulciter dñe illexu cū hoib; ouersatus es. q̄ abūdanter multa ⁊ magna bona hominib; largit⁹ es. q̄ fortiter tam in digna q̄ aspera p̄ hominib; passus es: ita ut liceat fugere mel de perra. oleūq; de saxo durissimo. **Duro** ad v̄ba. duriore ad verbera. durissimo ad horrida crucis: q̄ in oib; hīs sic agn⁹ corā tondente se obmutuit: ⁊ nō aperuit os suū. **Vides** igit̄ q̄ uerū dixerit ille q̄ dixit: dñs sollicitus est mei. **P̄** ut suū redimat filio nō parcat. fili⁹ seipm̄ libētissime trahit: spm̄ sc̄m̄ uterq; mittit: et ip̄e spirit⁹ postulat p̄ nob; geitib; menarrabis

libus. **O** buri et imbutati et obdura-
ti filij adam quos non emollit tan-
ta benignitas tanta flama tanta ingens
ardor amoris: tam vehemens ama-
tor: qui pro vilibus sarcinulis tam pre-
ciosas merces expendit. Non enim
corruptibilibus auro vel argento re-
demit nos: sed precioso sanguine suo
quem effudit abunde: quia largiter vn-
de sanguinis de corpore ihesu pro quibus
partes emanauerunt. **Q**uid vltra de-
buit facere et non fecit? Illuminauit
cecos: reduxit erroneos: reconcilia-
uit reos: iustificauit impios: triginta
ta terribus annis super terram visus cum
hoibus conuersatus. pro hoibus mortuus:
qui de cherubim et seraphim et omni-
bus angelicis virtutibus dixit et facta
sunt: cui subest cum voluerit omnia pos-
se. **Q**uid ergo a te querit qui tanta
solicitudine te quesituit: nisi te solli-
tu ambulare cum deo tuo? **N**unc solli-
citudinem non facit nisi spiritus sanctus qui
scrutatur profunda peccatorum nostrorum. di-
sceret: cogitationum et intentionum cor-
dis: quod nec minima palea intra cor-
dis quod possidet habitaculum patitur
residere: sed statim igne subtilissime
circumspicientis exurit. spiritus dulcis et
suauis: qui nostram voluntatem flectat
imo erigat et dirigat magis ad suam:
ut eas et veraciter intelligere: et fer-
uenter diligere: et efficaciter imple-
re possimus.

Sermo. iij. vñ supra.

Quam libenter vobis comuni-
cem si quid mihi superna di-
gnatione sensero inspiratum:
nouit spiritus ipse cuius hodie sollemnitate
et sollemnitate precipua celebramus: uti
nam deuotione precipua. **I**pse est enim
dilectissimi qui vos sedere facit non
solum in ciuitate sed et in domo vna: ut
sedeat super mites: ut requiescat su-

per humiles et tremētes ad fructus
suos. **I**pse est qui virginem obubrauit.
apostolos roborauit: ut et virgineo corpori
temperaret deitatis accessum: et apo-
stolos indueret virtute ex alto feruē-
tissima sed et caritate. **N**unc nimirum
apostolicus illi choros lorica se induit
sic gigas ad faciendam vindictam in na-
tione increpationes in populis: ad al-
ligandos reges eorum in cōpeditibus: et
nobiles eorum in manicis ferreis. **N**unc
enim in domo fortis ligare eum et vasa
eius diripe mittebatur: opus erat for-
titudine ampliori. **A**lio quoniam quod mul-
tu erat ad ipsos de morte trium-
pharet: et ne ipse quidem porte inferi
preualeret aduersus eos: si non vige-
ret in eis quod in eis vinceret dilectio
fortis ut mors dura sic inferi emula-
tio. **N**unc sibi zelum imbiberat cum vi-
no ebrii putaretur. **E**t vere ebrii vi-
no: sed non eo quo ab incredulis crede-
bant. **N**unc inquit ebrii: sed vino nouo
quod veteres quidem viderent nec mererentur
accipere: nec utinam valerent. **N**unc
enim vinum vera illavitis fuderat de ex-
celsis: vinum letificans cor: non statum me-
tis euertens: vinum germinans virgines:
non apostatizare faciens etiam sapientes.
Nouum vinum: sed habitantibus super terram
Nunc in celis quidem olim copiosissime
redabundabat: non in vtriusque nec in testibus
vasis sed in cellariis: in spiritalibus
bus apothecis. **F**luebat per vicus et
plateas omnes illius ciuitatis vinum in quo le-
ticia cordis: non carnis luxuria est:
non erigunt filij hominum vinum eiusmodi
non habebant. **S**ic igitur celum quidem vi-
no proprio fruebat quod terra interim
nesciebat: sed ne ipsa quidem terra pe-
nitul inops carne christi gloriabatur: cuius
penitentia nihilominus celum fruebat. **Q**uid
in fidelissimum fieret gratissimum quod mer-
itum me celum et terram: me angelos et

apostolos ut exhiberetur illis caro
xpi. istis vni celi: eētq; in fra spūs.
caro in celis: ac deinceps oīa omīb;
omūia in eternū. **N**isi inquit ego
abiero: pactus non veniet ad vōs.
Hoc est dicere. **S**i nō dederitis qđ
amatis: nō habebitis qđ desidera-
tis. **E**xpediit ergo vobis ut ego va-
dam: vōs qđ de terra ad celū. de car-
ne ad spm trāssatur: filiū enī spūs:
p̄r spūs: spūs scūs spūs est. **D**emq;
spūs añ faciē nrām xpus dñs. **S**z et
p̄r q: spūs est. tales querit adozato-
res q̄ adozent eū in spū et veritate.
Spūs tñ scūs quasi specialiter spūs
dī q̄ ab vtroq; pcedat firmissimuz
et indissolubile vnculū trinitatis: tā
q̄ p̄prie scūs. q̄ sit donū p̄ris et filiū
oēm s̄ctificās creaturā: q̄uis pat̄
qđ et spūs et scūs: itēq; et filiū et spūs et
scūs sit ex quo oīa p̄ quē oīa. in q̄
oīa ait ap̄lus. **T**ria in magno hu-
ius mūdi ope cogitare debem: vi-
delicet quid sit. quomodo sit: ad qđ
sit cōstitutus. **E**t in esse quidē rerū.
Inestimabilis potētia cōmendat: q̄
tā multa. tā magna. tā multiplicē.
tā magnifice sūt creata. **S**ane i mo-
do ip̄o. sapientia singularis elucet:
q̄ hec qđē sursum. hec vero deorsū: s̄
in medio ordinatissime sint locata.
Si vero ad quid scūs sit mediteris:
occurrit tā vtilis benignitas. tā be-
nigna vtilitas: q̄ etiam in ḡtissimos
quosq; multitudinem et magnitudie
bñficioz possit obruē. **P**otētissime
siquidē ex nihilo oīa: sapiētissime
pulcra: benignissime vtilia sūt crea-
ta. **V**erūtñ et fuisse nouim⁹ ab initio
et adhuc multas esse videm⁹ in filiū
hoīm: qui in bonis inferiorib; sēhibi-
lis mūdi hui⁹ tota sēfualitate de p̄-
fi. totos se dederūt hīs que scā sūt:
quo nā modo vel ad quid facta sint

negligentes. **N**uis istos: nisi carna-
les dicamus. **P**aucissimos esse s̄a an-
biteroz. legimus tñ nōnullos quā-
q; fuisse. quib⁹ sūmū studiū fuit at-
q; vnica sollicitudo mobū et ordinē
vestigare factorū: ateo ut pleriq;
nō modo vtilitatē rerū pquire dī-
mulauerint sed et ip̄as magnanimi-
ter spreuerint: cito paratissimo vili-
fimoq; contēti. **I**p̄i quidē sese phi-
losophos vocāt: sed a nobis curio-
et vani rectius appellātur. **V**triq;
igitur successerūt viri probetiores
vtriq;: qui mimirū et q̄ facta sunt.
quomodo facta sūt trāssicētes: intē-
derūt aciē mētis. ut ad qđ facta sūt
viderēt. **N**ec latuit eos. qm̄ oīa ap̄e
semetip̄m fecit de⁹: oīa ap̄e suos.
Aliē tñ ap̄e se: aliē ap̄e suos. **I**n eo
quippe qđ dicē oīa ap̄e se puen-
ens omēdaē origo: in eo autē qđ de:
oīa ap̄e suos: magis exp̄nit fru-
ctus se qns. **O**m̄ia fecit ap̄e semet-
ip̄m q̄ tuit a videlicet bonitate: oīa
ap̄e electos suos: p̄ eoz. s̄z vtili-
tate: ut illa quidē efficiēs causa sit:
s̄ finis. **N**ō sūt sp̄uales viri sic vtrū-
tes s̄ mūdo. tanq̄ nōv̄tētes: s̄ i sim-
plicitate cordis sui q̄rentes de⁹: ne
illud quidē magnope vestigātes q̄
nam modo mūdiālis hec machina
volueretur. **P**rimū voluptate: secun-
dū vanitate: terciū veritate impleti.
Gaudēo vōs eē de hac scola de sco-
la videlicet spūs: vbi bonitatē et bñ-
plm̄ et sciam discatis: et dicatis cū
scō. **S**up oēs docentes me intellexi.
Quare inq̄: **N**ūquid q̄ purpurat-
bissō me indui: et q̄ lautiorib; ep̄is
abūdauis. **N**ūquid quia placitis ar-
gutias aristotelis et fucias intellexi:
aut ut intelligerē laboravi. **A**bse
inq̄: sed q̄ testimonia tua ex q̄ fuit.
Felix q̄ in hoc sancti spūs t̄: alamo

tōmoratur: ut possit intelligē tripli
cē illū spm̄: de q̄ idē ip̄e puer dñi sus
per seniores intelligēs clamabat ⁊
tecātabat. **N**e proicias me a facie
tua: ⁊ spm̄ sc̄m̄ tuū ne auferas a me
Cor: mūdum crea in me de⁹: spm̄ re
ctū in noua in uiscerib⁹ meis. **R**edde
mibi leticiā salutaris tui: ⁊ spū prin
cipali s̄firma me. **S**piritū sanctum
ip̄m intellige ap̄rio noīe designatū
Rogar ergo ne picīatur a facie es
ius tanq̄ aliq̄d immūdū: q̄ spirit⁹
iste odit sordes: nec habitare pote
rit in corpe subdito peccatis. **C**ui e
nim ap̄riū est pcc̄a repellere. ip̄i et
ap̄riū est pcc̄a odire: nec in uo do
micilio pariter morabūtur. tāta mū
dicia immūdia tāta. **R**ecepto g̃
sancto spū p̄ sanctimoniā. sine q̄ ne
mouēbit deū. audeat quis añ faciē
eius apparere tanq̄ lotus et mun
dus: v̄pote qui contineat se ab om̄i
malo: ⁊ qui actōnes ⁊ si non cogita
tōnes frenauerit. **S**ed q̄ puer se et
immūde cogitatōes separāt a deo.
orandū est vt cor mundū creetur in
nobis: q̄d vtiq̄ fiet: si spūs rect⁹ fue
rit in n̄ris uiscerib⁹ in nouatus. **S**pi
ritū rectū q̄d aīe filio p̄t nō incoe
mēter aptari: qui nos veterē hōiem
exuēs nouū induit: qui nos renoua
uit in spū mētis nostre tanq̄ in vis
cerib⁹ n̄ris: ut cogitem⁹ que facta
sūt: vt ambulemus in nouitate sp̄is
rie⁹ et nō i litere vetustate. **F**ormā
enī rectitudinis de celis attulit reli
quit in t̄ris: immiscēs sanet m̄tēs
dulcedinem rectitudinī in omnibus
operib⁹ suis: sicut de eo item ip̄e p̄
dixerat. **D**ulcis et rectus dñs: ap̄e
hoc legem dabit delinq̄ntib⁹ in via.
Castigato ergo corpe p̄ sanctitudi
nem operū mundato corde vel poti⁹
in nouato p̄ rectitudinē cogitatio:

nuz reddietur leticia salutaris: ut s̄
in lumine vultis dei ambules: et in
noīe ei⁹ exultes tota die. **Q**uid igit̄
tur restat: nisi vt spiritu principali
s̄firmeris. **P**atrē intellige spiritū
principālē: nō q̄ maior: sed q̄ solus
a nullo: cū ab eo sit filius: spūs sc̄s
ab vtroq̄. **I**n quo autē s̄firmatio
hēc. nisi in caritate. **A**ut quod do
num aliud tam dignū patre: quod
munus aliud tam paternum. **Q**uis
nos aīe apostolus separabit a cari
tate xp̄i. **T**ribulatio. an angustia.
an fames. an nuditas. an periculū.
an gladi⁹. **C**erti sitis: q̄ neq̄ mors
neq̄ vita neq̄ cetera alia que ap̄ls
tam multipliciter q̄ audacter enu
merat poterūt nos separare a cari
tate dei: que est in xp̄o ih̄esu. **N**un
quid nō hoc s̄firmatōz ab om̄i hu
ius sentētie parte demonstrat. **S**c̄is
vas tuū possidere in sanctificatōe et
honore et non in passione desiderij:
spiritū sanctum accepisti tibi. **V**is vt
quecūq̄ tibi fieri vis ab homib⁹ tu
q̄ facias illis: ⁊ q̄d tibi fieri nō vis
alij ne feceris: spiritū rectū ad op⁹
pximi suscepisti. **N**ec est enī recti
tudo quā lex vtraq̄ omēdat: ⁊ que
nature indita est: ⁊ q̄ tradita per
sc̄pturā. **T**am si in vtroq̄ bono ⁊ in
hijs que ad verūq̄ p̄tinēt firmiter
perseueras: p̄ncipalem spiritū quē
solum de⁹ approbat recepisti. **A**lio
quā que modo sunt modo non sūt.
is q̄ vere est nō acceptat: nec in ea
ducis istis sibi potest etermitas cō
placere. **I**taq̄ si desideras ut in te
deus eligat partem sibi: esto solli
cītus sicut tibi spiritum sanctum si
cut proximo spiritum rectum: sic ei
quoq̄ tanq̄ vero principi et patri
spirituum p̄ncipalem exhibere.
Vere multiplex spiritus: qui tam

multipliciter filijs hominum inspirat: ut
non sit qui se abscondat a calore eius.
Siquidem accendit eis aduersum ad mi-
raculum: ad salutem: ad auxilium: ad sola-
cium: ad feruorem. **A**dversum quidem vite:
bonis et malis: dignis pariter et imbi-
gnis communia bona abundantissime
tribuens: ita ut videatur hic discre-
tionis limitem non tenere. **I**ngrat: qui
in his quibus beneficium spiritus non agnoscit.
Ad miraculum: in signis et prodigiis. in
varijs et tutibus quibus per quolibet ma-
nus operetur: ipse est antiqua miracu-
la suscitans: ut ex presentibus fide astru-
at peritorum. **S**ed quia nonnullis hanc quod
gratiam sine propria utilitate largitur: ter-
cio infunditur ad salutem: cum in toto
corde nostro reuertimur ad deum deum
nostrum. **P**orro ad auxilium datur: cum in omni
colluctatione adiuuat infirmitatem
nostram. **N**am cum testimonium prohibuit
spiritui nostro quod filij dei sumus: ea inspira-
tio est ad consolacionem. **P**er etiam ad
feruorem: cum in cordibus perfectorum ve-
hementer spiritus validum ignem caritatis
accendit: ut non solum in spe filiorum dei:
sed etiam in tribulationibus gloriam: et tu-
mescit gloriam reputantes: opprobrium
gaudium: despectum exultationem.
Omibus nobis in fallo: datus est spiritus
ad salutem: ad feruorem non ita. **P**auci
enim sunt qui hoc spiritum repleant: pauci qui
studeant emulari. **C**onceditur sumus angu-
stias nostras: nec respirare in libertate illa:
non saltim ad eam spirare conamur. **O**re-
mus fratres ut ampleatur in nobis dies
pentecostes: dies remissionis: dies
exultationis: dies verissimi iubilii: et
inueniat nos semper spiritus sanctus omnes
propter presentiam corporalem: propter pro-
prietatem: in eodem loco per promissam
stabilitatem: ad laudem et gratiam sponsi
ecclesie ihesu christi domini nostri: qui est super omnia deus
benedictus in secula amen.

In natiuitate sancti iohannis bapti-

Non peccat ab his ouentibus
fratres increpatio illa prophete iu-
daica reprobatas ouentibus
et dicentis: iniqui sunt cetus vestri. **N**on mi-
mirum cetus non iniqui sed plane sancti:
sed religiosi: sed pleni gratia: digni bene-
dictione. **C**onueitis siquidem ad audiendum
deum: ouemitis ad laudandum: ab-
orandum: ad adorandum. **S**acer est ouis
vterque: placet deo: angelis familia-
ris. **S**tate ergo in reuerentia fratres:
state in sollicitudine et deuotione me-
tis: maximeque in loco orationis: et in
hac scola christi et auditio spirituali.
Nolite considerare dilectissimi quidem
turbatilia sunt: sed magis quam noui-
deretur eterna. **S**ecundum fidem: non secundum
faciem iudicate. **T**erribilis siquidem
metuendus est locus vterque: nec ma-
ior adesse credendus est numerus ho-
minum quam angelorum. **P**atet verobis
sine dubio porta celi: scala illa ere-
cta est: ascendent et descendent angeli
super filium hominis. **G**igas namque est iste fi-
lius hominis: celum ei sedes est: terra sca-
bellum pedum eius. **E**t eleuata est magni-
tudo eius super celos: manet tamen nobiscum
usque ad seculum consumationis. **A**scendent ita-
que et descendent ad eum angeli sancti: qui ca-
put et corpus unum est christus. **N**ec timet
caput quod vbiusque fuerit corpus ibi con-
gregabitur et agle: id est non possit caput
a corpore separari. **D**eique ipse ait: **V**bi
duo vel tres congregati fuerint in nomine
meo: in medio eorum sum. **S**ed forte quis di-
cat: **V**bi est mors christus? **O**mnino nobis
christum sufficit nobis. **Q**uid curiosos
circumducitis oculos? **N**um ad videndum
et non magis ad audiendum ouemitis?
Dominus deus apertit mihi aurem ait propheta
Aure mea apertit ut audiam quod loqui-
tur: non oculum ut videam vultum eius